#FreeAssange

כל מבקר בתערוכה*States of Violence*עובר על חוק הריגול האמריקאי. חגי אולריך על הפרויקט המשותף של א/פוליטיקל ווויקילי*ק*סבלונדון ועל "האמנות ההשתתפותית הקולוסאלית" של ג'וליאן אסאנג'.

מאמר מאת חגי אולריך יוני 12, 2023

בין מרץ לאפריל 2023 הוצגה בבייקון פקטורי (Factory Bacon) בלונדון התערוכה*States of Violence* ובה עבודות אמנות המתייחסות למצבים שונים של אלימות שמאורגנים בידי מדינות ומוסדותיהן: החל ממלחמה ועינויים, דרך שימוש בחוק להשתקת התנגדות, צנזורה, וכלה במעקב אחר אזרחים ובפגיעה בחירויות הפרט. את התערוכה אצר א\פוליטיקל עם ביחד ,באנגליה רווח מטרות ללא ארגון ,(a/political)*ווי*ק*ילי*ק*ס* (*WikiLeaks*)1, ארגון חשיפת השחיתויות שמוציא לאור הדלפות אנונימיות בנושאים בעלי אינטרס ציבורי קריטי, שהקים ג'וליאן אסאנג' (Assange) ב-2006. בתערוכה גם עבודות שנוצרו כתגובה ישירה לרדיפתו הפוליטית של אסאנג', עיתונאי ומוציא לאור, הכלוא בתנאים קשים מאז אפריל 2019 בבלמארש, בית הכלא השמור ביותר בבריטניה (לאחר שהסתגר מיוני 2012 בשגרירות אקוודור בלונדון, במעמד מבקש מקלט מדיני).2 הוא עצור בבלמארש עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו, בעקבות דרישת ארצות הברית להסגרתו באשמת עבירה על "חוק הריגול של 1917" (*The Espionage Act of 1917*) ואיום ב-175 שנות מאסר.

1200px-Julian_Assange_in_Ecuadorian_Embassy.jpg

[1]ג'וליאן אסאנג' נואם במרפסת שגרירות אקוודור בלונדון, 19 באוגוסט, 2012

הדימוי ברשות הציבור [2]

בתערוכה הציגו 16 אמנים ואמניות, קולקטיבים וארגונים, שרובם ככולם זכו להתנכלויות מצד מדינותיהם בגלל עבודתם. איי ֵוייֵוי (Weiwei Ai), לדוגמה, הנרדף בידי שלטונות סין, הציג עבודות מהסדרה (*Study of Perspective* [3],1995-2003) בהן הוא מניף אצבע משולשת במרכז תצלומי אתרים המזוהים עם הגמוניה פוליטית, תרבותית, כלכלית או דתית. האצבע מסמנת בהם את נקודת המגוז של הפרספקטיבה הרנסאנסית. קנדל גירס (Geers), שבעבר סולק מדרום אפריקה, מדינתו, בגלל התנגדותו לאפרטהייד, הציג עבודת ראי ועץ בה מופיע הכיתוב*Here Lies Truth*- משחק מילים המצביע על עולם המראות הלשוני הקיים סביב הסתרת האמת. בין המציגים גם סנטיאגו סיירה (Sierra), אנדרי מולודקין (Molodkin), פיטר קנארד (Kennard), ארכיטקטורה פורנזית ואחרים.

[4] Kendell Geers - Wonderland.jpg

[5]קנדל גירס, Wonderland, 2014/2022
באדיבות א\פוליטיקל וקנדל גירס

[6] Ai WeiWei - Study of Perspective HoP-2.jpg

[7]איי ויווי, Perspective of Study: Parliament of Houses, London, United Kingdom, 2005
באדיבות א\פוליטיקל ואיי ויווי

עבודה נוספת היא המיצב *SECRET+NOFORN* (2022 של The Institute for Dissent and Datalove, שמונה 66 ספרים ובהם חלק מפרסומי*ויקיליקס* בין 2010-2011 המכונים *קייבלגייט* [Cablegate](#) [8]), המכילים מעל 3 מיליון התכתבויות מסווגות של מחלקת המדינה האמריקאית בין 1966-2010, אותן הדליפה צ'לסי מאנינג (Manning, נקראה בעבר בראדלי), חיילת אמריקאית ששירתה בעיראק. בעקבות*קייבלגייט* והדלפות נוספות, אסאנג' הואשם ב-2019 בעבירה על חוק הריגול האמריקאי, שנוצר ב-1917 כדי למנוע התנגדויות להשתתפות ארה"ב במלחמת העולם הראשונה. החוק אוסר על השגת מידע, העתקת תמונות או תיאור של כל מידע שלכאורה עלול לפגוע בביטחון המדינה, אולם, בנוסף לסתירות שבין העמדות הפומביות של נבחרי ציבור לבין התנהגותם בחדרים סגורים, הדלפות*קייבלגייט*חשפו כמות עצומה של שחיתות שאינה נוגעת לפגיעה בביטחון המדינה אלא להיבטים אחרים בעלי עניין ציבורי רחב. למשל, נחשפו היקף הריגול של ארה"ב אחר בעלות בריתה והאו"ם, העלמת עין מכוונת מפגיעה בזכויות אדם במדינות חסות, מיני עסקאות פוליטיות וכלכליות לא-מדווחות, לובינג עבור תאגידים ועוד.

[03_SECRET_NOFORM_Institute for Dissent and Datalove_2022_crop.jpg](#)
[9]

[10]מראה הצבה של NOFORN+SECRET, 2022, מאת Datalove and Dissent for Institute
מתוך התערוכה Violence of States, אוצרים: א\פוליטיקל, וויקיליקס, 24.3.23-8.4.23, בייקון פקטורי, לונדון

צילום:Davydtchenko Petr. באדיבות א\פוליטיקל ו-Datalove and Dissent for Institute

[6. SECRET+NOFORN (2022), Institute for Dissent and Datalove_ Photo -
[11] Petr Davydtchenko.jpg]

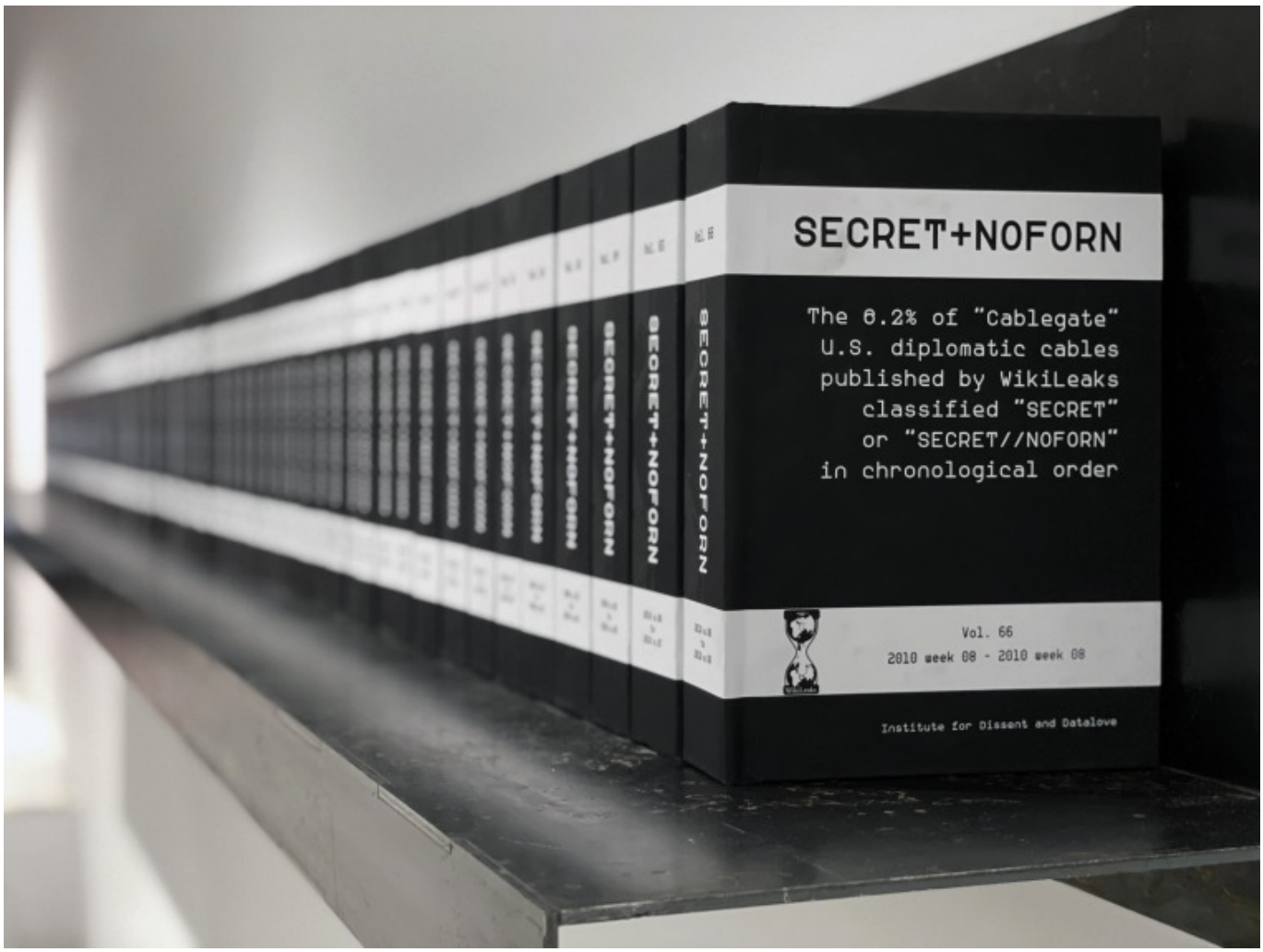

[12]מראה הצבה של NOFORN+SECRET, 2022, מאת Datalove and Dissent for Institute
מתוך התערוכה Violence of States, אוצרים: א\פוליטיקל, וויקיליקס, 8.4.23-24.3.23, בייקון פקטורי, לונדון

צילום: Davydtchenko Petr. באדיבות א\פוליטיקל ו-Datalove and Dissent for Institute

66 הספרים שבמיצב הם כמות מזערית מהדלפות*ויקיליקס* שהיו מפרסמים בכריכה קשה את כולן, זה היה מגיע ל-30,000 כרכים,[3] שהיו כוללים בין היתר עינויים בכלא גואנטנמו האמריקאי בקובה (*Guantanamo Files*, 2011), פשעי מלחמה וניגודי עניינים בעיראק (*Iraq War Logs*, 2010), יכולות הריגול של ה-CIA (סוכנות הביון המרכזית של ארה"ב) (*Vault 7*, 2017), תעשיית הריגול של רוסיה (*Spy Files Russia*, 2017), שלטון אסד בסוריה (*Files Syria*, 2012), שחיתות בערב הסעודית (*Saudi Cables*, 2015), והדלפות משמעותיות רבות נוספות הנוגעות כמעט לכל מדינות העולם.

בתערוכה מוצג גם תרשים שהוכן בידי ארגון העיתונות הבריטי העצמאי *Declassified UK* [13], שמלמד על החריגות בתהליכי מעצרו, מאסרו, והדרישה להסגרתו של אסאנג', וגם את הניסיונות לפגוע בו בשלל דרכים ולהרוס את חייו, כמו תכנית של בכירים בממשל ארה"ב לחסלו, ציתות לשיחותיו ולמקורביו, ואפילו הכוונות לגנוב את החיתולים של ילדיו בשביל להשיג דגימות DNA.

[14] Declassified, JA and the British Establishment.png

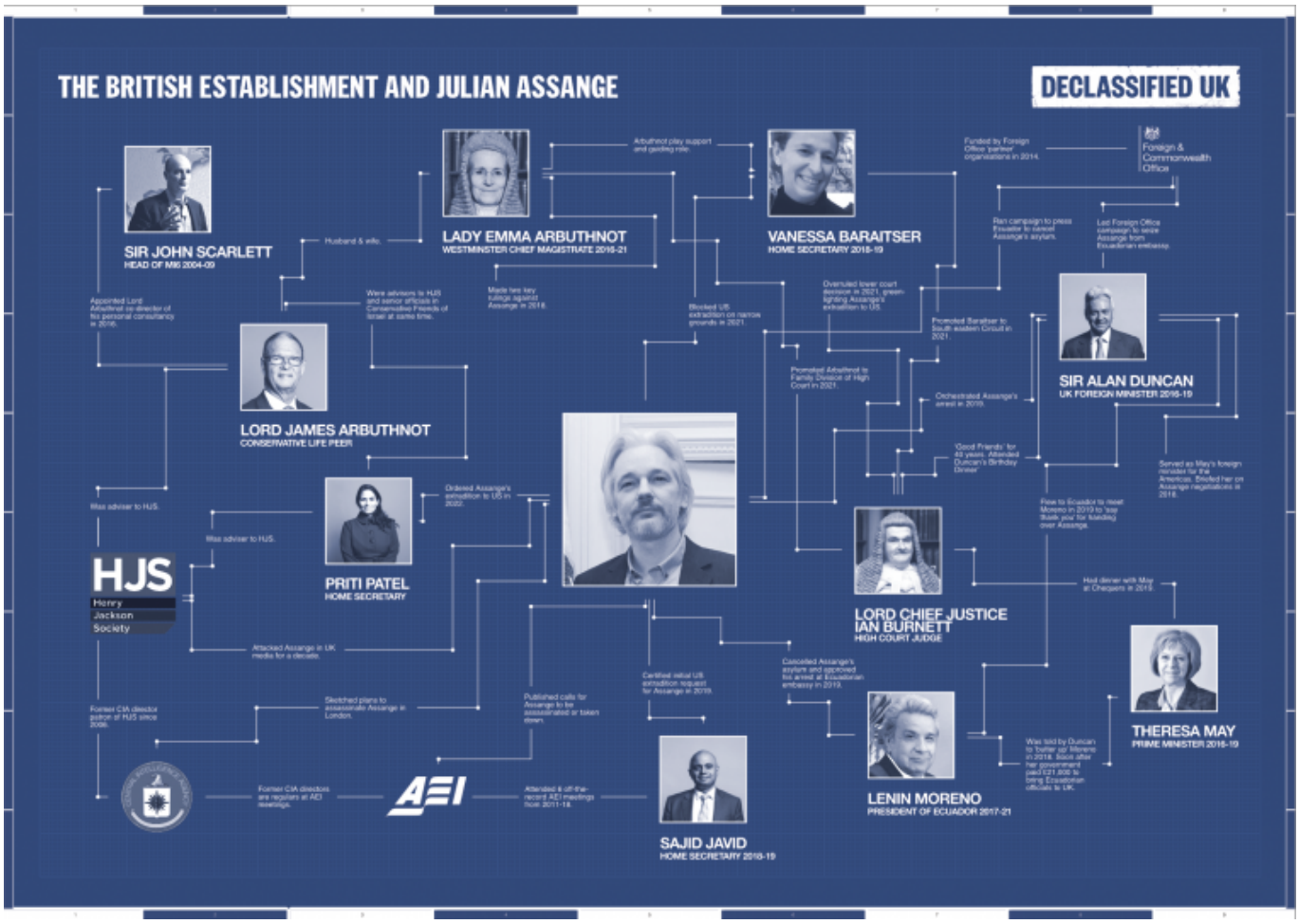

[15]תרשים המתאר את קשירת הקשר בממסד הבריטי לרדיפת אסאנג', 2022, מאת UK Declassified
מתוך התערוכה Violence of States, אוצרים: א\פוליטיקל, וויקיליקס, 24.3.23-8.4.23, בייקון פקטורי, לונדון

[13] באדיבות א\פוליטיקל ו-Declassified UK

למעשה, כל מי שביקר בתערוכה ועיין ב-*SECRET+NOFORN*, הסתכן בעצמו בעבירה על חוק הריגול של 1917, שבאופן אבסורדי עלול להפוך לפושע את כל מי שנחשף למידע המסווג, כפי שמדגישים אוצרי התערוכה. אולם, ההאשמות כלפי אסאנג' הן מוזרות עוד יותר: חוץ מהעובדה שאינו אזרח ארה"ב או בריטניה, אלא אזרח אוסטרליה, הדבר היחיד שקושר אותו לחוק הריגול, למעט התוודעותו אל המידע הסודי, היא הטענה ל"קשירת קשר לפריצה למחשב" (*computer hacking conspiracy*) מ-2010, בגלל התקשרותו עם מאנינג. אבל כמושכתב העיתונאי החוקר מאט טאיבי (Taibbi) [16], ה"פשע" של אסאנג' רזה בצורה אבסורדית גם כן: הטענה היא שהסכים (אך נכשל, לכאורה) לעזור למאנינג לפתח סיסמה אדמיניסטרטיבית שהייתה מאפשרת לה להסתיר את זהותה כשהורידה את המידע הסודי. משפט אחד שכתב אסאנג': "ללא מזל עד כה" (*"no luck so far"*), שימש כראייה שבבסיס כתב אישום דרקוני עם 18 סעיפים, היוצר, לפי טאיבי, תקדים מסוכן שאסור לקבלו:**העבודה העיתונאית הרגילה**4היא חלק מהעבירה על החוק. 5

זו אינה הפעם הראשונה שמידע מסווג ואמיתי שפורסם בוויקיליקסהוצג בתערוכת אמנות. ב- Living as Form *[17]* (2011), באוצרות נייטו תומפסון (Thompson)6הוצגו מסמכים שהודלפו ל *ויקיליקס*, וביניהם גם מסמכים מתוך [18]קייבלגייט *[18]*. התערוכה רחבת ההיקף ההיא העלתה את המתחים, השאלות, הבעיות והייחוד באמנות מעורבת חברתית, או בשמותיה האחרים: אמנות השתתפותית (art participatory), או 'אסתטיקת יחסים', מושגו של ניקולא בוריו (Bourriaud), בתערוכה חשוב הבט .חדשות עבודות וכמה ישנים פרויקטים מאה בה והוצגו ,וחיים אמנות בין המערבבת ההיא היה שלצד אמנים המייצרים שיתופי פעולה קהילתיים וחברתיים, מרובי-משתתפים, או קולקטיביים, בעלי אופי ספציפי

למקום, שמטרתם שינוי-חברתי וערך שימושי, הציגה התערוכה גם פרויקטים חברתיים שנעשו בידי גופים ללא שום כוונה ליצור אמנות, וביניהם*וויקיליקס*.7

בספר שיצא בעקבות התערוכה תיארה חוקרת האמנות קלייר בישופ (Bishop) את האמנות ההשתתפותית כניסיונות להפעלת הקהל הפסיבי, שצורך ללא-דעת ומרותק בידי מחזה החיים המודרניים - "חברת הראווה" של גי דבור (Debord). התשוקה של האמנות להפעלת הצופה היא גם הדחף לשחררו ממצב של ניכור וריחוק חברתי שנוצר והוטמע בו בידי הסדר האידיאולוגי, כותבת בישופ.8 במאמר האוצר בספר, תומפסון מזכיר את האמנית טניה ברוגרה (Bruguera), שהציעה - להשיב את המשתנה של מרסל דושאן (Duchamp) לשירותים, ובאופן הזה, גם אם באירוניה, להחזיר היבט "שימושי", לא ראוותי ובלתי-פסיבי לאמנות. ב-2010 היא הציבה עותק *שלמזרקה*)*Fountain*, 1917) בשירותי מוזיאון קווינס לאמנות, אבל תומפסון שואל: לאחר שהוחזרה המשתנה לשימוש בשירותים, "כיצד נקרא לה, אמנות או חיים?" לטענתו, השאלה האם עבודה כזו היא אמנות היא מיושנת, והשאלה הדחופה יותר, גם אם מטאפיזית, היא "מהם החיים?".9

ו"מה עם האמת?", שאלה מעצבת האופנה והאמנית, ויויאן ווסטווד (Westwood), שנפטרה מעט לפני שהציגה ב- *States of Violence*, ושנתיים לפני כן ערכה מיצג בהפגנה בלונדון שבו היא כלואה בכלוב ולבושה צהוב כציפור קנרית, המסמלת חשיפת שחיתויות (*whistleblowing*), עם השלט "אני ג'וליאן אסאנג'" ("I Am Julian Assange"). ווסטווד הגדירה את פעילותה האמנותית כאקטיביזם, ובעבודתה ביקשה "לפרק את הנרטיב המסולף", הראוותי, שנוצר אודות אסאנג' בתקשורת: "הממסד שולט בנרטיב" אמרה, "הם רוצים לספר סיפור שונה. מה עם האמת?" 10 .

אחת השאלות שעוררה*Living as Form*עסקה בהשלכות הבעייתיות של ערבוב החיים והאמנות. לטענת בישופ, חלק גדול מהאמנות ההשתתפותית, שהתנגד ברובו לנאוליברליזם ולביטויו הלא-דמוקרטיים, החל בשלב מסוים לשקף את הסדר האידיאולוגי, בדמוקרטיות או דיקטטורות, ולאמץ את הטקטיקות השונות באמתחתו.11המבנה הפתוח והשימושיות שמאפיינות את האמנות ההשתתפותית, לצד טקטיקות אמנותיות של עיצוב ההמון, עלולים להוביל להעצמת הכוח של המוסדות, כפי שטען האל פוסטר (Foster) בשנות ה-90, בציטוט שמביאה בישופ: "המוסד עצמו עלול לתפוס את המקום של עבודות האמנות במקום להבליט אותן: הוא יהפוך למופע ראווה (spectacle), יאסוף את ההון התרבותי, והמנהל-אוצר שלו יהפוך לכוכב."12ובהשאלה אל המציאות הפוליטית, כאשר המדינה ומוסדות התקשורת, החינוך והתרבות שלה מקבלת על עצמה את מיזוג האמנות עם החיים, ומתייחסת אל ההשתתפות כניסוי מעבדתי, קיימת הסכנה שיעצבו לנו מציאות מנוכרת ופסיבית.

12 שנה אחרי *Living as Form*התערוכה בלונדון מתייחסת למיזוג של האמנות והחיים כעובדה מוגמרת, וא\פוליטיקל בכלל טוענים שאפשר לקרוא לאירוע "התנגדות קולקטיבית לדיכוי ממשלתי"13במקום "תערוכה". יותר מכך, הם משווים בין אמנות לעיתונות חוקרת, בהיות שתיהן חושפות אמת. אסאנג' הוא עיתונאי ומוציא לאור, אולם, גם בזכות התקדים ב-*Living as Form*, ניתן לחשוב עליו בהקשר של האמנות ההשתתפותית. כך עשה גם ג'רמי קורבין (Corbyn), לשעבר ראש הלייבור בבריטניה, כשביקר ב-*States of Violence* וטען שחשיפת האמת היא תפקידם של אמנים, ושהדלפות פשעי המלחמה שאסאנג', איפשר אינן שונות מהציור גרניקה (Guernica) של פיקאסו (Picasso) [19], שהביא לידיעת הציבור את פשע המלחמה ההוא14ובפועל תרם לנקיטת עמדה אקטיבית כלפי התחזקות הפשיזם לפני מלחמת העולם השנייה.

[20] Guernica_(3820712635).jpg

[21]רפרודוקציה בעקבות גרניקה של פיקאסו, ציור קיר, 349*776 ס"מ, המוצב בעיירה מאז 1997
הציור המקורי מ-1937 (שמן על בד, 349*776 ס"מ), מוצג כיום במוזיאון ריינה סופיה (Sofía Reina) במדריד

הדימוי ב[רשות הציבור] [22]

בהיותה אירוע של אמנות השתתפותית המערב אמנות וחיים, השאלה שעולה בעקבות התערוכה - שעצם הביקור בה עלול להוות עבירה על חוק - היא באיזה אופן היא חורגת מהראווה והביטויים הבלתי-דמוקרטיים? התשובה לכך פשוטה: מלבד התנגדותה לפעילויות האלימות של מדינות ומוסדותיהן, ובנוסף לחשיפת האמת אודות רדיפת אסאנג', קיים בתערוכה גם הפתרון שהציעה בישופ בעצמה: לטענתה, אמנות יכולה לייצר תגובות מעורבות-חברתית בעצימות גבוהה בהרבה מהאירוע אותו היא מייצגת, מחריד ככל שיהיה. היא פונה לרעיון "הצופה המשוחרר" של הפילוסוף ז'אק רנסייר (Ranciere), כדי להמחיש כיצד אמנות יכולה להפעיל את הקהל, ומביאה כדוגמה את המיצגב*קשה תאהבו את אוסטריה (liebt Bitte Österreich*, 2000) של כריסטוף שלינגנזיף (Schlingensief), שנתפש בו זמנית כאמת וכאמנות. במיצג, הזמין האמן מבקשי מקלט מדיני בווינה להתחרות על אשרת שהייה במדינה בפורמט לייב של תכנית ריאליטי, והעלה אירוע אמנות השתתפותית בלתי-נשלט, הקורא לגירוש מבקשי מקלט בעודו מייצר במכוון ספק אודות אופיו. העבודה הובילה לשיח ציבורי מקומי אודות מוסדות מדינה המקבעים שנאת זרים.[15]

עבור רנסייר, אמנציפציה תהיה אפשרית כשנהרוס את ההפרדה בין לפעול ולראות, בין אקטיביות לפסיביות, ונבין שהחלוקה הבינארית עצמה היא חלק ממערך השליטה עלינו. לראות זו גם פעולה, ולפרש את העולם זה כבר דרך לשנותו.[16]כך, לפי בישופ, אפשר למנוע את הביטויים הלא דמוקרטיים שקיימים במיזוג המוחלט של אמנות וחיים - אם נשמור על האמנות במעמד אפור, מתווך, בלי לקבוע צדדים ברורים. בנוסף, היא טוענת, על האמנות ליצור ממד של אנטגוניזם, כי בלעדיו יישאר הסדר השולט שמדחיק כל דיון או ויכוח.[17]

[23] Untitled-2.jpg

[24]כריסטוף שלינגנזיף, בבקשה תאהבו את אוסטריה, 2000

צילום: Poet Paul. באדיבות[Christoph Schlingensief Estate](#) [25]

*בבקשה תאהבו את אוסטריה*השאירה את התיווך היוצר ספק וכך האפקטיביות של המיצג היתה משמעותית. עבודה כזו, שהיא אנטגוניסטית, המשחררת את הצופה, לכאורה, מאפשרת ללמוד על האופנים בהם המוסדות מכפיפים אותנו להשתתפות פסיבית במצבים שונים של אלימות. דבר דומה התקיים ב-*States of Violence* , ובמידה רבה, כפי שהציע קורבין, גם בפעילות*ויקיליקס* כארגון. מוסדות כמו האקדמיה, התקשורת המרכזית, או הפוליטיקה (או מוסדות אמנות), משאירים אותנו ללא האמת אודות האופנים בהם אנו מוכפפים לנרטיב חלקי ומסולף, מחלישים את יכולתנו לקבל החלטות מושכלות, ומקבעים את השליטה עלינו וזו סיבה נוספת לנחיצות*ויקיליקס*. במילותיו של אסאנג': "היעדר מחקר מלמד [או]" ,2012-ב כתב ,"המודרני בעולם להתנהל כיצד יודעים לא שאנשים אומר ,בימינו (...) מוסדות על (educational) כיצד לנהל את עצמם, את הארגון שלהם, את משפחתם ואת האומה או הציוויליזציה."[18](#) אם נסתכל כיצד *ויקיליקס*עובד בפועל - פשוט מעצם קיומו - הארגון מלמד אותנו כיצד העולם הגיאופוליטי נוהג, כיצד מדינות ובעלי שררה מנצלים את החוק באופן ציני וכיצד עלינו לפתח מודעות לצורות השונות של החוק, לטכנולוגיה החדשה, לראוות התקשורת והמערכת הפיננסית המודרנית, ואיך להשתמש בהן דווקא להגנה, לתמיכה ולשחרור של האנשים. אסאנג' מכוון לאוכלוסיה שהולכת ולומדת על מצבי האלימות השונים המופעלים עליה: "אני לא מתכוון ללימודים פורמליים"[19](#)באקדמיה - שאינה עושה זאת עוד - אלא להבנה מעמיקה אצל אינדיבידואלים וקולקטיבים על האופן שבו "הציוויליזציה האנושית [באמת] פועלת ברמה הפוליטית, התעשייתית, המדעית והפסיכולוגית".[20](#)זו אחת הבשורות של האמנות ההשתתפותית הקולוסאלית של אסאנג' וסיבה נוספת לרדיפתו. מעבר לצד זה או אחר, השאלה שעולה מפעילותו יוצאת הדופן אינה רק "מהם החיים?" אלא גם "איך חיים?".

[26] [Julian Assange Ecuador embassy balcony speech in full](#)

Video of Julian Assange Ecuador embassy balcony speech in full
Assange speaks on the balcony of the Ecuadorian Embassy in London, December 21, 2012

פרסום *ויקיליקס*, האנונימיים והאנטגוניסטיים, הם תיווכים שאינם שייכים לשום צד, וזו דרך נוספת שבה הם מפוררים את הראווה. הם לא מתיישבים עם החלוקה הבינארית של "איתנו או נגדנו" – הם מה שהם - וחושפים אמת כמו שהאמנות, בצורותיה השונות, יכולה לעשות. לכן אין זה מפתיע שאסאנג' *ויקיליקס*, מופיעים בתכנים של עבודות אמנות רבות, כפי שאפשר להיווכח מפרויקט "אמנים למען אסאנג' [27]", ביוזמת Foundation Courage, ארגון המספק רשתות תמיכה לעיתונאים.

אז "במה אסאנג' שונה [מפיקאסו]?" שאל קורבין.21 התיווכים של האמנות והעיתונות החוקרת כחשיפת אמת והגברת המודעות אפשריים רק היכן שקיימת הסבירות לתת להן ליצור את המתח ולשאול שאלות. אולם כיום, בעקבות רדיפת אסאנג' ומקרים רבים נוספים של פגיעה מכוונת בחופש הביטוי, צנזורה ושימוש בחוק באופן ציני, בבריטניה, ארצות הברית, אוסטרליה, קנדה, והאיחוד האירופי, חופש העיתונות וחופש האמנות נתונים בסכנה קיומית שלא היה דומה לה מאז מלחמת העולם ה-2. לדעת איי ֶוויי ֶוויי מאסרו של אסאנג' מסמל את התמוטטותה של החברה החופשית [28].

<

View this post on Instagram

[29] A post shared by Ai Weiwei (@aiww)

איי וייוי וג'וליאן אסאנג' מרימים אצבע משולשת ב-2015
מתוך: חשבון האינסטגרם של איי וייוי

בזמנים בהם אמנים, כותבים ומוציאים לאור נשלחים לכלא וחייהם בסכנה כי פרסמו אמת [30], השאלה המטאפיזית של תומפסון "מהם החיים?" מקבלת משמעות שונה ומפחידה.

המשתנה מ-1917 הוחזרה אולי לשירותים, כי לרגע קצר, במערב רדום ופסיבי, השאלה "מהי אמנות?" נראתה לא רלוונטית עוד. אולם, הרס חייו של אסאנג' והדרישה להסגרתו עקב העבירה האבסורדית על חוק הריגול מאותה שנה, לצד אינספור פעולות דומות המחרבות באופן אלים את חופש הביטוי, הופכים את השאלה ללא רלוונטית שוב, אבל מסיבה אחרת: לא משום שהשאלה מיושנת או מוצתה לכאורה, אלא פשוט מפני שבמקומות בהם לא תהיה חירות, השאלה לא תוכל כלל להישאל.

יש לשחרר את ג'וליאן אסאנג' מיד.

התערוכה *States of Violence* (אוצרים: political\a בשיתוף עם *WikiLeaks*), הוצגה בין 24 במרץ – 8 באפריל, 2023, בבייקון פקטורי (Factory Bacon), לונדון

- 1. התערוכה אורגנה בידי א\פוליטיקל, *ויקיליקס*, וקרן ואו הולנד (Wau Holland Stiftung [31]) הגרמנית.
- 2. אסאנג' קיבל ב-2012 מקלט מדיני מנשיא אקוודור רפאל קוראה (Correa), ואף אזרחות אקוודורית בהמשך אולם ב-2017, לאחר שנבחר בה נשיא חדש, אקוודור החלה לשנות את תנאיו של אסאנג' בשגרירות, להקשות על פרסום *ויקיליקס*, ולבסוף אפשרה לבריטים לפרוץ לשגרירות ב-2019 ולעצרו.
- 3. Tariq Ali and Margaret Kunstler, “Introduction”, from: Tariq Ali and Margaret Kunstler (Eds.), *In Defence of Julian Assange*. London: OR Books, p. XVI, 2019.
- 4. מאז 2008, אסאנג' זכה בלמעלה מ-20 פרסים על עבודתו העיתונאית, והוצע כמועמד לפרס נובל לשלום. בשנים האחרונות, מעל 40 ארגוני חופש עיתונות, זכויות אדם וחירויות הפרט, פרסמו הצהרות הדורשות לשחררו

מהכלא הבריטי באופן מיידי ולמנוע הסגרתו לארה"ב, תוך הכרה באי התקינות שבמעצרו בבריטניה ובהאשמתו בעבירה על חוק הריגול האמריקאי של 1917.

- 5. המאמר Matt Taibbi, “Julian Assange Must Never Be Extradited,” (pp. 47-51), ש”הע 3, p. 47. פורסם [16]קודם לכן ב-30 במאי 2019 ב- *Rolling Stone*
- 6. את המחקר לארכיון התערוכה *Living as Form*הובילה לאה אביר, עורכת שותפה ב *תוהו*.
- 7. Nato Thompson, Ed., L*iving as Form* : Socially *Engaged Art from 1991-2011* . New York: Creative Times Books, MIT Press, 246-247
- 8. Claire Bishop, "Participation and Spectacle: Where Are We Now?” (pp, 34-45)", from: Ibid, p. 33
- 9. הע“ש 8, עמ' 30
- 10. המאמר מחבר בידי לעברית תורגם .ש”הע 3, p. 46, Vivienne Westwood, “If Julian Goes...”, p. 46
- 11. הע"ש 8, עמ' 36-37
- 12. קלייר בישופ, "אנטגוניזם ואסתטיקת יחסים", (תרגום: עלמה מיקולינסקי), *מאזנ* , 16 ביוני, 2009. פורסם לראשונה ב:*October* 110, Fall 2004, pp. 51-79 [32] http://www.maarav.org.il/archive/?p=2504&preview=true
- 13. Thom Waite, “This Wikileaks and a/political show exposes dark truths of modern politics”, *Dazed* , March 10, 2023. https://www.dazeddigital.com/art-photography/article/58398/1/wikileaks-apolitical-julian-assange-weiwei-vivienne-westwood-states-of-violence [33]
- 14. פיקאסו חשף בקנה מידה רחב, בינלאומי, ואפשר לומר מעורב חברתית את הרס העיירה הבאסקית במלחמת האזרחים בספרד באפריל 1937, בידי הנאצים, ואת קטל 1,600 מתושביה. הציור הוצג בפתח הביתן של ספרד בתערוכה העולמית של פריז ב-1937. פיקאסו, שהתוודע לפשע המלחמה ההוא בעיתונות, לא צייר מטוסי קרב, אלא השתמש בסימבוליזם וקוביזם, ובזכות מעמדו יכול היה להפעיל את צופי העולם לנקיטת עמדה אקטיבית כלפי התחזקות הנציונל-סוציאליזם והפשיזם, בעוד הציור הפך לסוג של אירוע בינלאומי בפני עצמו.
- 15. שלינגנזיף סגר 12 מבקשי מקלט מדיני במכולה שצולמה בטלוויזיה במעגל סגור, בפורמט ריאליטי בסגנון "האח הגדול", ששודרה באינטרנט לשבוע. בכל יום, הצופים הצביעו מי מהם יגורש. מעל המכולה, שהוצבה מחוץ לבית האופרה בווינה, תלה האמן דגלים המזוהים עם מפלגת FPÖ המתנגדת לפליטים ושלט עם המילים "זרים החוצה" (*Ausländer raus*). בנוסף, הוא עמד על הגג וקרא בקול מסרים סותרים: "זה מיצג" וגם "זו האמת לאמיתה". הפרויקט עורר מחלוקת במכוון, אולם הדבר לא הובן כך על ידי כולם והאירוע קיבל תגובות אוהדות הן מהימין והן משמאל, מתומכי גירוש פליטים ומתומכי השארתם, ויצר ספק אודות כוונות המיצג. יחד עם זאת, לפי בישופ, העבודה כלל לא הייתה אמורה להיות אינסטרומנטלית ולהמיר צד אחד לאחר, אלא הדגישה עד כמה ייצוג של כליאה, יוצר תגובות רבות וחזקות בהרבה מהכליאה עצמה, שהתרחשה כמה קילומטרים משם, בבית מעצר אמיתי למבקשי מקלט מדיני המיועדים לגירוש. ראו, הע"ש 8, עמ' 43-44
- 16. Ranciere, "The Emancipated Spectator", pp. 271-280, *Artforum* , March 2007, p,278
- 17. הע"ש 12, שם
- 18. מחבר בידי לעברית תורגם .ש”הע 3, p. 172 Ai Weiwei, “A Conversation with Julian Assange”, המאמר
- 19. מחבר בידי לעברית תורגם .ש”הע 3, p.212 Julian Assange, “A Cypherpunk in His Own Words”, המאמר
- 20. שם
- 21. Dorian Batycka, "Politician Jeremy Corbyn and Others Attended the Opening of a Radical Exhibition Supporting WikiLeaks and Julian Assange”, *Artnet News* , March, 27, 2023

Source URL: https://www.tohumagazine.com/he/article/freeassange

Links
[1] https://tohumagazine.com/sites/default/files/1200px-Julian_Assange_in_Ecuadorian_Embassy.jpg
[2] https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Julian_Assange_in_Ecuadorian_Embassy.jpg
[3] https://www.contemporaryartcuratormagazine.com/home-2/aiweiwei
[4] https://www.tohumagazine.com/he/file/kendell-geers-wonderlandjpg
[5] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Kendell%20Geers%20-%20Wonderland.jpg
[6] https://www.tohumagazine.com/he/file/ai-weiwei-study-perspective-hop-2jpg
[7] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Ai%20WeiWei%20-%20Study%20of%20Perspective%20HoP-2.jpg
[8] https://web.archive.org/web/20120407174742/http://wikileaks.org/cablegate.html
[9] https://www.tohumagazine.com/he/file/03secretnoforminstitute-dissent-and-datalove2022cropjpg
[10] https://tohumagazine.com/sites/default/files/03_SECRET_NOFORM_Institute%20for%20Dissent%20and%20Datalove_2022_crop.jpg

-[11] https://www.tohumagazine.com/he/file/6-secretnoforn-2022-institute-dissent-and-datalove photo-petr-davydtchenkojpg
[12] https://tohumagazine.com/sites/default/files/6.%20SECRET%2BNOFORN%20%282022%29%2C%20Institute%20for%20Dissent%20and%20Datalove_%20Photo%20-%20Petr%20Davydtchenko.jpg
[13] https://declassifieduk.org/about-us/
[14] https://www.tohumagazine.com/he/file/declassified-ja-and-british-establishmentpng
[15] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Declassified%2C%20JA%20and%20the%20British%20Establishment.png
-[16] https://www.rollingstone.com/politics/politics-features/wikileaks-julian-assange-extradited taibbi-842292/
[17] https://creativetime.org/programs/archive/2011/livingasform/about.htm
[18] https://creativetime.org/programs/archive/2011/livingasform/archive.htm
[19] https://news.artnet.com/art-world/wikileaks-exhibition-jeremy-corbyn-london-2275213
[20] https://www.tohumagazine.com/he/file/guernica3820712635jpg
[21] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Guernica_%283820712635%29.jpg
[22] https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Guernica_(3820712635).jpg
[23] https://www.tohumagazine.com/he/file/untitled-2jpg
[24] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Untitled-2.jpg
[25] https://www.schlingensief.com/index_eng.html
[26] https://www.tohumagazine.com/he/file/julian-assange-ecuador-embassy-balcony-speech-full
[27] https://artistsforassange.org/
[28] https://hyperallergic.com/719735/ai-weiwei-creates-a-homage-to-julian-assange/
[29] https://www.instagram.com/p/7swik3qD7a/?utm_source=ig_embed&utm_campaign=loading
[30] http://tohumagazine.com/he/article/%D7%94%D7%A8%D7%99%D7%A9%D7%95%D7%9E%D7%99%D7%9D-%D7%94%D7%97%D7%91%D7%95%D7%99%D7%99%D7%9D-%D7%A9%D7%9C-%D7%96%D7%94%D7%A8%D7%94-%D7%93%D7%95%D7%92%D7%9F
[31] https://www.wauland.de/en/
[32] http://www.maarav.org.il/archive/?p=2504&preview=true
-[33] https://www.dazeddigital.com/art-photography/article/58398/1/wikileaks-apolitical-julian assange-weiwei-vivienne-westwood-states-of-violence